

PÅ KIRKEVANGEN

- et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Nr. 4

Julen 2020

32. årgang

Vi ønsker alle en
velsignet god jul !

De hellige tre konger – De tre vise menn. På side 11 skriver Elisabeth Kruse et fint stykke om de tre vise menn som kom til Betlehem julenatt for å tilbe Jesusbarnet

**Med Johan
i 100**

Side 6

Andakt

Side 8

Barneside

Side 15

DEN NORSKE KIRKE
Snertingdal Sokn

SNERTINGDAL MENIGHET

Kirkekontoret
Strandgt. 13A, 2815 Gjøvik
Telefon: 45 87 62 01

Åpent mandag - fredag
kl. 08.00 - 15.30

Leder i Snertingdal menighetsråd:

Kjell Josef Skundberg
Tlf. 957 78217

ANSATTE I MENIGHETEN:

Skjesol, Hanne Moesgaard
Sokneprest i Biri og Snertingdal
Tlf. 47 95 90 25
E-mail: Hs677@kirken.no

Jarlvang, Hilde Kristin
Diakon
Tlf. 916 96338
E-mail: hj793@kirken.no

Korslien, Kari Karsrud
Diakon
Tlf. 92 29 72 69
E-mail: KK896@kirken.no

Sporild, Christian
Diakon
Tlf. 97 66 28 24
E-mail: CS928@kirken.no

Schiager, Inger
Kantor i Snertingdal og Biri
Tlf. 91 18 26 83
E-mail: Is325@kirken.no

Skundberg, Ole Wilhelm
Kirketjener
Tlf. 950 51916

Trosopplærerne i Gjøvik:
Karsten Torp,
kt693@kirken.no, 950 65 812

Eiliv Revling Holm,
eh779@kirken.no, 949 73 714

Hilde Engevold,
he839@kirken.no, 415 71 492

Marte Hjeldsbakken,
mh978@kirken.no, 478 58 135

PÅ KIRKEVANGEN
• et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Utgiver: Snertingdal Menighetsråd

ANSV. REDAKTØR: Bernt Nygård
berntny@online.no
REDAKSJONSKOMITE:
Magnar Sjevelås, Elisabeth Kruse og
Turid Skundberg

Bankkonto: 2010 27 02175
Vipps nr.: 111901

Bladet sendes alle husstander i Snertingdal.
Bladpenger kr 200,- (men alle beløp
mottas med takk). Utensoknsboende kan
abonnere på bladet for kr 250,-.

Trykk: Land Trykkeri, Dokka.

Det finnes ingen reservasjonsrett i Den norske kirke

Biskopene i Den norske kirke fastholder at både kvinner og menn er ønsket i prestedtjenesten. – Ingen kvinner skal måtte vike på grunn av en mann med et annet syn, sier preses Olav Fykse Tveit.

- Kallet til prestedtjeneste gjelder både kvinner og menn. Det er en velsignelse for kirken, sier preses i Den norske kirke Olav Fykse Tveit. Han er Den norske kirkes fremste biskop.

- Å være prest er et kall til en tjeneste i ord og sakrament. Det må utøves i fellesskap. En prest kan ikke påberope seg en rettighet til å avstå fra samarbeid med andre prestekolleger, sier Fykse Tveit.

Fykse Tveit understreker at de mannlige prestene som har et annet syn må ta det opp med sin biskop.

- Dersom en prest ut fra sin overbevisning har problem med kvinners prestedtjeneste, må han ta det opp med sin biskop. Biskopen må treffe tiltak som sikrer at ingen kvinner blir satt til side eller blir skadelidende. Det er uaktuelt i Den norske kirke, sier han.

De siste ukene har det pågått en debatt om mannlige prester kan reservere seg mot tjenestefellesskap med kvinnelige prester av teologiske hensyn. Etter årets bispemøte fastholder biskopene at både kvinner og menn har sin rettmessige plass som prester i Den norske kirke. Dette har vært klart som det offisielle syn og ordning i flere tiår, og det er uttrykt i Kirkemøtevedtak og i alle nåværende biskopers ordinasjonspraksis.

Bispemøtet har som oppgave å fastslå Den norske kirkes lære, og har vurdert hvordan ordningene i Den norske kirke samsvarer med dette.

Oppslagstavla

Line Bakkum ny kirkeverge

I siste fellesrådmøte ble Line Bakkum fra Vardal ansatt som ny kirkeverge. Hun har vært assisterende kirkeverge i mange år og er derfor godt kjent med arbeidet i kirkeetaten. Vi gratulerer henne med jobben og ønsker lykke til.

Midtre Snertingdal Sanitetsforening

ønsker alle god jul og godt nytt år!
Vi takker for all støtte i året som er gått.

Øvre Snertingdal sanitetsforening ønsker alle sambygdinger en riktig god jul og et godt nytt år! Vi håper at flere i bygda ønsker å gå på tur sammen med oss. Vi starter opp med Kløverturer på nyåret: Oppmøte Lindheim mandag 11.1 og deretter mandager i like uker. Oppmøte ved Bruflat 18.1 og videre mandager i ulike uker fram til midten av juni. Vi går kl. 18. Ta med vest og lykt nå i mørketida. Alle er velkomne til fine turer i nærmiljøet. Vi er å finne på Facebook der vi legger ut påminnelser om turene på: NKS ØVRE SNERTINGDAL.

Helge Raaholdts legat for kultur i Snertingdal

I 2001 opprettet Helge Raaholdt legat til fremme av kulturelle formål i Snertingdal, innenfor musikk, historie, med vekt på lokalhistorie, idrett og kirkelige formål tilknyttet Nykirke, herunder alminnelig menighetsarbeid. Legatstyret utgjør fire medlemmer som er satt til å forvalte legatet.

Legatets midler skal brukes til tiltak som normalt ikke dekkes av det offentlige. Legatet kan ikke søkes til driftsmidler, men til spesielle investeringer.

I 2021 skal det deles ut midler av legatets avkastning. Begrunnet søknad sendes styrets leder Per Kristenstuen, Gilbergsrovegen 685, 2839 Øvre Snertingdal eller E-post: pe-arnul@online.no innen 31.1.2021.

Juletreffester avlyst

Juletreffesten på Betel og i Seegård kirke i julen er avlyst på grunn av covid 19 da det er umulig å overholde smittevernreglene på et slikt arrangement

Snertingdalskalenderen

Også i år har Snertingdal musikkforening laget sin tradisjonelle kalender. Kalenderen er å få kjøpt på Coop og hos medlemmene i musikkforeninga for i år kommer de ikke på døra. Den koster kr 100,-.

Konsert avlyses

Snertingdal musikkforening må dessverre avlyse årets julekonsert i Nykirke pga Covid19 pandemien. Vi tar ikke sjansen på å ha publikum tilstede under en evtnt konsert. Men, vi forbereder oss til konsert likevel. Det blir en litt amputert konsert som vi sender over Facebook søndag 20.desember. Følg med på forhåndsannonsering. Ønsker du å støtte Snertingdal musikkforening med en julegave, kan det gjøres via VIPPS 74494. På forhånd takk.

Nedre Snertingdal Sanitetsforening

vil ønske alle en gledelig jul og et godt nytt år!

Takk for all hjelp og støtte i 2020

Hjemmets Venner

takker hjerteligst for gaven vi fikk ved Edel Nordengens begravelse.

Mvh for Hjemmets Venner
Åse Irene Engen

Gunhild Ekerhaugen sluttet som menighetssekretær 30. november og gikk over i pensjonistenes rekke. Menighetsrådet vil finne en passende anledning for å takke henne for innsatsen senere.

Disse ble konfirmert i Snertingdal 1970:

Vi tar inn igjen dette bildet en gang til fordi det var satt inn et feil navn i forrige nummer.

Første rekke fra venstre: Norun Beate Hasli, Bjørg Tove Nilsen, Eli Liereng, res.kap. Einar Haugsten, Gunvor Brenner, Inger Karin Åslund, Jorunn Aina Ringvold og Elbjør Brobakken. Andre rekke fra venstre: Kjersti Markeng, Grethe Bekk, Liss Anita Alund, Antonette Svehaugen, Venke Fossumstuen, Ågot Ligaarden, Rigmor Febjør, Liv Helga Hoffsbakken, Vera Stensvold, May Tove Ringsveen og Inger Christiansen. Tredje rekke fra venstre: Per Øversveen, Bjørn Magne Rogstad, Olav Gjestvang, Torbjørn Haug, Odd Erling Sveum, Arnstein Alund, Nils Otto Udahl, Tormod Røstad, Sigbjørn Brovold, Trond Mildar Jostad, Kjell Josef Skundberg, Trond Kalstad, Knut Helge Sveum, Perry Johansen, Knut Engen og Njål Snekkerhaugen. Fjerde rekke fra venstre: Svein Tore Engen, Odd Olaf Haugen, Bjørn Arild Åslund, Arild Berg, Terje William Brobakken, Trygve Ringsrud, Harald Fladsrud og Leif Kristian Svehaugen. Bilde er utlånt av Elbjør Ødegård

Min kirkebok til 4. åringene

Ved familiegudstjenesten i Seegård kirke 8. november var 4 åringene i Snertingdal invitert. 9 fireåringer kom, noen med mamma og pappa, noen med besteforeldre og søsken.

4 åringene fikk boka med navnet sitt i. Hanne var prest på denne gudstjenesten og vi sang flere sanger som står i denne boka. 4 åringene var ivrig med og sang. Hanne prest ble også ivrig med da vi sang: Når det stormer. Fortellingen fra bibelen denne søndag handlet nettopp om om Jesus som sov i båten da det begynte å storme. Heldigvis kunne Jesus roe ned stormen så det ble trygt å være i båten. Det var 6 fireåringer som ikke fikk til å komme denne søndagen. De har fått 4 års boka etterpå. Tekst: Sigrid Amlie Kokslie. Foto: Hanne Skjesol

Kløvertur – Nedre Snertingdal Sanitetsforening

Vi er igjen klare for nye kløverturer i 2021. Konseptet er fortsatt fysisk trening og sosialt fellesskap. Vi møtes ved Skogtun kl. 12.00 og går en tur. Rutene kan variere. Sjekk ev. på Facebook.

Vi har kaffespleis etterpå. Vi har nå kjøpt inn bålpanne, så nå hender det at kaffe og mat serveres ute i skogen midtveis på turen.

Vi har planlagt følgende datoer for kløverturer i første halvdel av 2021:

Januar:
14.01. – 28.01.

Februar:
11.02. – 25.02.

Mars:
11.03. – 25.03.

April:
08.04. – 22.04.

Mai:
06.05. – 20.05.

Juni:
03.06. – 17.06.

Kløverturene har nå virkelig befestet seg! Det har vært et viktig innslag i disse Corona-tider. Vi ønsker hjertelig velkommen til nye og tidligere deltagere på nyåret 2021!

Tekst: Elisabeth Kruse.

Midtre Snertingdal Sanitetsforening på tur ved Stor- Svorken, rast ved gapahuken

Basar og andre aktiviteter i koronatider

Midtre Snertingdal Sanitetsforening har som andre dette året vært rammet av restriksjoner knyttet til korona-pandemien. Den vanlige Strikkekaféen annenhver torsdag har i perioder vært stengt ned, mens det har vært mulig å opprettholde gåturene annenhver onsdag. Det våte, grå været i høst har nok satt en demper på deltakelsen, men trofaste deltakere har møtt opp og gått.

Den tradisjonelle basaren var det heller ikke mulig å gjennomføre, men basarbøker var ute – og styret foretok trekning uten publikum til stede. Sanitetsforeningen er godt fornøyd med både antall gevinster de har mottatt – og antall solgte lodd! De takker alle som har gitt gevinster, imponerende 52 i tallet, og takker alle som har kjøpt lodder!

Det er været og ikke koronaen som av og til har gitt avlyste gåturer i høst. Uteaktiviteter med begrenset deltakelse og ivaretatt avstand mel-

lom deltakerne har stort sett vært tillatt. Det er blitt mange turer i regi av Midtre Snertingdal Sanitetsforening utover høsten; til lavvoen ved Storsvarken, lavvoen i Fårengsmarka, langs Mjøspromenaden med avslutning på Puls – ditt værested og ned mot Ringsjøen, for å nevne noen. Siste tur i november gikk ned mot hyttefeltet ved Ringsjøen, gjennom skogen mot skihytta og avsluttet i lavvoen ved Nærmiljøseneteret.

Andreas, Berit, Ingrid, Kari, Elise og Olav ved lavvoen i Nærmiljøanlegget. Kafferast etter gåtur 18.11. Karene sørget for varme i ovnen til damene ankom

Midtre Snertingdal Sanitetsforening på tur ved Storsvarken. Tekst og foto: Magnar Sjevelås

Johan Gjestvang - 100 år med allsidig innhold

Tekst og foto: Magnar Sjevelås

Oppvekst:

18. desember i 1920 ble en gutt født i Liagrenda i Reinli i Valdres. Hans navn var Johan Gjestvang, og i disse dager runder han respektable 100 år – og det i Snertingdal! Han ser tilbake på barndom og oppvekst med glede. De var 5 søsken, med Johan som den nest eldste. En bror var eldre og 4 søstre yngre enn ham. De vokste opp på et småbruk i Liagrenda, og han husker foreldrene som flinke småbrukere, med barna som gode medhjelpere i arbeidet på gården. Ettersom de hadde husdyr å slakte var de bedre stilt enn mange andre.

Første skoledag for 94 år siden husker han ennå. Han begynte på barneskolen som 6-åring, og læreren, en eldre mann, sto fremst i klasserommet og forklarte forskjellen mellom dyr og mennesker: «Når dyr dør, dør de for godt. Mennesker derimot har en levende sjel, også etter at kroppen er død». Dette har stått for Johan som enkel barnelærdom han fortsatt holder fast ved i livet.

Utdanning og arbeid før Snertingdal

Johan er glad for ferdighetene han tilegnet seg sammen med faren som gutt/ ungdom. Han fikk god anledning til å lære seg å bruke sag, øks og annet verktøy, etter hans mening et langt bedre grunnlag enn dagens unge får. I ungdommen deltok han selv i våronn og slåttonn, men fant ut at det ikke ga nevneverdig inntekt og skjønte at han måtte ut og tjene til livets opphold.

Johan begynte først å tømre hus og var i tiden 1943 til -46 med på å sette opp 3 – 4 tømra-hytter samt sin egen tømra-hytte. Da den glade fredsmeldinga kom våren 1945 satt han på takåsene på den ennå uferdige hytta og måtte bare se til å komme seg ned for å dra hjem og skifte for å delta på feiringen i Bagn. Men, tømring var ikke helårsarbeid, så han prøvde seg som skogsarbeider. Det var slitsomt arbeid, og under en hvil på en stubbe i skogen fant han ut at han ville utdanne seg til herredsagronom. Som et ledd i oppbyggingen av land-

bruket etter krigen ble det opprettet herredsagronomstillinger i alle kommuner. For å komme dit måtte det til utdanning. Utdanning til dette yrket var under planlegging da han startet sitt utdanningsløp med 2 år på landbrukskole i Valdres i tidsrommet 1942 - 44. Utdanninga kostet, og det var vanlig at elevene brakte med seg et halvt slakt som delbetaling. Etter årene her følte han at han trengte mer praksis og reiste til Sauland i Telemark. Her jobbet han for Sauland Gards- og Sauavslagslag fram til utgangen av 1946. Det var også her han traff Signe, som skulle bli hans hustru. For å kunne bli herredsagronom måtte det til høyskoleutdanning. Han manglet artium, og veien til høyskoleutdanning gikk via kurs på Hamar og i Steinkjer. Disse gikk under navnet «stute-kurs» og forklares av noen som «ettårige artiumskurs for begavet landsungdom». Dette pågikk fram til 1948, og Johan var da formelt «godkjent» til å søke høyskoleutdanning. Det ble så ett år på Sem i Asker. Denne skolen ble senere slått sammen med Landbruks-høgskolen på Ås, men var den gang hovedsete i Norge for småbrukerlærerutdanning. Den første jobben etter dette ble som vikarlærer husdyr i Gausdal, fra jula 1949 i kombinasjon med snekring, fram til han tiltrådte som herredsagronom i Snertingdal.

Snertingdal

Det er de siste 70 åra Johan har gjort snertingdøl av seg. Han kom hit 1. mai 1950 for å tiltre stillingen som herredsagronom i det som den gang var Snertingdal kommune. Da var det å starte med to tomme hender. Ikke var det kontor der og ikke var det regnemaskin, bare skrivemaskin. Men, han ble godt tatt imot. Det var en klar oppfatning den gang at kommunen måtte satse på herredsagronomer som ville bli ei stund – etter at det hadde vært stor sirkulasjon i stillingen den siste tida. Det var to fra Oppland som gikk på stute-kurs da Johan gikk der. Den andre var sønnen til Snertingdal kommunes siste ordfører, Anders Tandberg. Det var på en måte allerede et «bånd» mel-

lom ham og ordføreren, og Gjestvang fikk greit midler til å anskaffe det aller nødvendigste til et kontor. I tillegg fikk han tilskudd til å bygge hus, et rentefritt lån på 15 – 20.000 kr. Det var sannsynligvis ordføreren mening at dette lånet skulle ettergis, men det ble til sist slik at Gjestvang betalte tilbake kr.1000, - per år til han hadde betalt tilbake tilskuddet. Han og Signe bygde for øvrig for 50.000, - kr., noe som etter manges oppfatning var mye den gang!

Når det gjaldt omgangstonen var det en fordel for Johan at han selv kom fra liknende forhold som snertingdølene. Det skinte igjennom i samarbeid og omgang med folket i bygda. Det var ellers slik at valdriser reiste rundt i landet og fikk litt dårlig ord på seg. Det var ikke uvanlig å bemerke om en som oppførte seg litt rampete; «Det skal vel ikke bli Vallersgutt av deg?» Andre uttrykk som ifølge Johan var i bruk var «Griselending» og «Grautvillers», kanskje ikke alltid like alvorlig ment (?). Han bodde på Dal fram til jul det første året og ble allerede da presentert som «gesell» overfor en annen beboer, for øvrig heller ikke det vondt ment. Gjestvang understreker at han hadde godt forhold til de han arbeidet sammen med, og både han og forloveden fikk mange gode venner i dalen. Signe kom til Snertingdal til jul 1950. De flyttet da til Jensberg i Øvre Snertingdal, der de bodde i fem år til de kunne flytte inn i nyhus mer sentralt i dalen. De giftet seg 1.januar 1951.

Som herredsagronom besøkte Gjestvang hver en gård og grend i Snertingdal. Noe av det første han gikk i gang med var planlegging av vassanlegg. På den tid var det så godt som fritt for innlagt vatn både i boliger og på gårder i dalen, og det var mye å gripe fatt i med oppmåling av brønner og vannledninger de 2-3 første årene. Et statlig tilskudd satte fart i utbyggingen av slike anlegg. Arbeidet innebar et visst samarbeid med distriktslege John G Nylander som var helserådsformann og den som skulle godkjenne disse vass-

anleggene. Mange vil huske ham som til tider ganske kvass, og den siden ved ham stiftet også Johan kjennskap med: Johan var blitt litt forsinket oppe ved Lundon i et oppdrag som kommuneingeniør, en funksjon han hadde fram til kommunesammenslåinga i 1964, han skulle stake ut ei tomt. Den som ikke var der da Gjestvang kom på sin Harley Davidson noe over avtalt tid var Nylander - som like godt hadde reist sin vei. Om vinteren var Gjestvang arkitekt og tegnet hus, hus med 1 ½ etasje som var på moten da i tillegg til at han holdt en del kurs. Nydyrking, grøfting og silobygging var det mye av på 50- og 60-tallet, og det ble også mange avlingsplaner og driftsplaner knyttet til bygging av nye driftsbygninger. Han var sekretær for jordstyret i 14 år, fram til Snertingdal opphørte som egen kommune 1.januar 1964. Jordstyret bestemte at han skulle være lærer i husdyrfag på framhaldsskolen på Dalheim samt på Markeng skole. Han var også, sammen med lærerne, med på å planlegge skolehager på 50- og 60-tallet. Om høsten var han med og satte karakter på hagene. Han hadde også ansvar for storfeutstillinger i dalen, noe det var mye arbeid med – men som samtidig var både morsomt og lærerikt. Til disse utstillingene kom det dyr både fra Biri og Torpa, i tillegg til fra Snertingdal.

Da Snertingdal kommune sammen med flere ble slått sammen til Gjøvik kommune 1. januar 1964 fikk han, i egenskap av å være den eldste av herredsagronomene i kommunene som slo seg sammen, stillingen som sjef på det felles landbrukskontoret på Gjøvik.

Arbeid på fylkesplan

I 1968 fikk han tilbud om å bli fylkesagronom 2 (assistent) og senere ble han fylkesagronom i husdyrbruk. Det ble mye ku, gris og hest i årene som fulgte. Husdyrutstillinger hadde dabbet noe av, og han var med på å opprette «Landbrukets dag», med mange dyr og mye fagprat mellom de frammøtte, i ulike bygder både i Gudbrandsdal og i Valdres. Det ble lederverv i Oppland 4H, og han ble sekretær for Oppland svineavlslag, noe

Jubilanten med blomster fra diakoniutvalget (formiddagstreffet i Seegård) og kake fra sanitetsforeningen. Miniselskap på Tabor noen dager før 100-årsdagen 18.12.20

som betød mye veiledning av produsentene, siden hver bygd hadde sitt lokallag. Nasjonale representanter stilte velvillig opp i lokallagene, de oppfattet Johans møter som positive. Han ble også sekretær for Oppland NRF, og var med på å arrangere mange kuutstillinger. Han hadde hatt birøkt som fag under utdanninga og fikk også ansvar for dette området i Oppland fylke. I en slik sammenheng ble han presentert som «fylkets fremste innen birøkt». Han hadde selv 10 – 15 kuber på den tiden, og opplevde birøkt som svært interessant. Johan forteller at han var med på å avle bort flesket på grisen. I «gamle dager» skulle julegrisen ha et skikkelig fettlag over nakken (og andre steder), nå ble det satt i gang ungggrismålinger for blant annet å sikre mer kjøtt og mindre fleesk.

Hest må også nevnes. Gjestvang var med på å arrangere enkle hesteutstillinger, med kataloger, på både Lillehammer og Gjøvik. Han hadde også ansvar knyttet til hesteslipp ved Storhøliseter. Mottak av påmeldte hester skjedde da på Valdresflye, og så ble hestene drevet mot Storhøliseter for å tilbringe sommeren der. Det var hestesenteret på Starum som hadde det overordnede ansvaret for disse slippene.

Kongens fortjenestemedalje

Gjestvangs innsats for landbruket ble lagt merke til, og han fikk Kongens fortjenestemedalje for denne innsatsen. Det var en meget høytidelig seremoni som møtte ham og kona Signe da de reiste til slottet for å takke, begge kledd i bunad. De fikk først en omvisning av slottsforvalter Thomas Willoch, så ble alle medaljemottakerne, (60 – 70 i tallet?) stilt opp i ringer i en stor slottssal. Hver enkelt fikk snakket noen ord med de kongelige da Kongen og Dronningen gikk fra person til person i hver sin ring.

Alderdommen

Det er ikke alle gitt å bli 100 år. Ofte kan det være personer i samme familie som også er blitt riktig gamle. Han forteller at mora var 90 år da hun døde i 1980, mens den eldste broren hans døde for seks år siden, 97 år gammel. Han hadde også en onkel som ble «godt voksen». Om alderdommen sier Johan at synet kan bedra; folk oppfatter ham som sprekere enn det han ofte føler seg. Og så har mange, ikke minst leger og helsevesen, en lei tendens til å bortforklare alskens symptomer med at de skyldes alderen. «ALT er normalt når man blir gammel». «En må regne

med noe når en blir så gammel». Men, han prøver å gå sine turer, selv om pus-ten ikke alltid spiller på lag. Han føler det gjør godt å gå så langt som bort til Strande, selv om det varierer hvor lett han syns det er. Bakken opp til huset i Snerthingdalsveien 1793 er bratt, men nå har han nylig fått godkjent postkasse på husveggen. Det hjelper ikke minst når posten skal hentes i all slags vær vinterstid. Ellers har bakken ned til postkassen mang en gang vært en utfordring i årenes løp. Johan kjører for øvrig fortsatt bil. Førerkortet gjelder fram til mars 2021, da må det fornyes. I sin VW Passat tar han turer til Gjøvik, til hjemstedet i Reinli og til hytta i Valdres. Han understreker at bilturer forbeholdes dager han føler seg i form til det, ellers lar han bilen stå.

Han forteller at det var planlagt hundreårsfeiring med familie i Oslo i

tida rundt selve dagen, som er 18.12. Men, siden koronaen fortsatt lyser rødt mange steder, er denne festen utsatt. Sanitetsforeningen og Diakoniutvalget hadde imidlertid lyst til å hylle Johan Gjestvang i anledning 100-årsdagen, og takke han for alle de ganger han ved ulike anledninger har bidratt med diktopplesninger, enten der gjelder treff / møter i sanitetsforeningen eller formiddagstreffene i Seegård kirke. Denne markeringen ble holdt på Tabor fredag 20.11. med et lite antall personer til stede. Her vanket både marsipankake og blomster samt takkens ord, noe jubilanten tydelig satte pris på. Og, som avslutning på markeringen deklamerte han også denne gang dikt – utenat: Det var «Salme II» av Bjørnstjerne Bjørnson. Den store samlingen dikt Johan henter sine deklameringer fra har sitt opphav i det utmerkede radioprogrammet «Ønskediktet» som har vært til stor

inspirasjon for ham (og mange andre). Gjestvang har i alle år gledet seg over framgangen i landbruket. Han synes det i dag er blitt mange gode tekniske nyvinninger, og har tro på større gardsbruk; de har livets rett. Topprisordningen på melk er på en måte en følge av at tiltakene som i sin tid ble satt i gang for å øke produksjonen har fungert – det ble etter hvert for mye melk! Dagens rovdyrpolitikk har han imidlertid lite til overs for, den har nedlagt mange gårdsbruk. Lokaldemokratiet må få større betydning, ikke være slik at storbyene (uten rovdyr) skal bestemme slike ting. En stor takk til denne Landbrukets mann! På Kirkevangen ønsker å slutte seg til gratulantene: Gratulerer med 100-årsdagen, Johan!!!

Vi må her føye til at Leif Grøterud også er 100 år i høst, men han ønsket ikke å bli intervjuet.

Juleandakt Av Biskop Solveig Fiske

Har du sett lyset fra et nyfødt lite menneskebarn? Sett øynenes lys og hjertets jevne slag? Kjent hvordan ditt eget hjerte banker av kjærlighet og du blir berørt av det vesle barnet som gir, bare ved å være til. Du har kanskje også opplevd hvordan møtet med den vesle gir retning, for en håpets veg inn mot framtida.

Det siste året har vært, og er preget, av Covid-19. Mange har kjent på uro, ja også frykt og angst for dagen i dag, og morgendagen. Alle lurte vi på hvordan framtida vil bli.

Det har vært vanskelig å holde avstand. Særlig krevende har det vært for dem som har vært på sykehus og ulike

helseinstitusjoner, og deres nærmeste. Å ikke kunne ha besøk gir både en følelse av ensomhet og sorg.

Hverdagen med covid-19 viser oss hvor sammensatt livet er. Vi har fått en djup erfaring og erkjennelse av at vårt felles ståsted er livets sårbarhet.

Jeg tenkte på dette da det var kirkejubileum i Tingelstad gamle kirke, St Petri nå i sommer. Der er det en kopi av det gamle alterfrontalet, med Himmeldronninga. Maria med krone og barnet i hendene. Barnet stryker sin mor ømt på kinnet og sier slik at Gud, kom med nåde og kjærlighet.

Fra Maria på alterfrontalet i St Petri, dirrer sangen om tro, mot og tydelighet på Guds vilje om rett og rettferdighet. Når alle har samme Skaper og opphav så har vi også medansvar for hverandre, i det nære men også ute i verden.

Å følge etter det lille barnet som vi feirer i jula, er å våge å gå inn i nye ukjente landskap, ut fra evangeliets

grensesprengende kraft til å åpne livets kilder og framtidshåp for alle mennesker.

Gud kommer til jorda vår som et lite barn, og kanskje er det nettopp fordi Gud vet hva det er å være liten, at Gud også vet hva oppgjør med ødeleggelse er.

Sammen med mennesker over hele jorda, hører vi, og lever vi, i juletonen som har klangbunn av eksistensiell ensomhet. Lindringa kommer som glimt av å høre til i noe som er stort, større enn oss sjøl.

Vi aner, gjenkjenner og tror på Jesusbarnets livgivende og trøstefulle nærvær midt iblant oss. Kristi kjærlige lys holder oss fast, i sannhet og håp for livet her og i evigheters evighet. Sammen med folk over hele verden synger vi derfor om fred på jorden, om barnet som er født og håpets lys som er oss gitt.

Velsignet julehøytid ønskes dere alle!

Veterinær i hjembygda

Trine Hasle Alund er sikkert den første veterinær som har jobbet som veterinær i sin egen hjembygd Snertingdal. Vi har spurt henne om hun vil fortelle litt om seg selv:

Jeg heter Trine Hasle Alund, 25 år gammel og snertingdøl. Helt siden jeg var ei lita jente har den store drømmen vært å bli veterinær. Interessen for dyr, og spesielt hest, har jeg nok fått fra min bestefar, Emil Hasle. Jeg har hatt mange timer i stallen og i vogn bak hesterumpa sammen med han. Derfor var det stor stas å begynne på veterinærstudiet i Wroclaw, Polen høsten 2014. Etter 5,5 år med mye pugging, reising og ikke minst artige opplevelser var jeg ferdig utdannet veterinær i januar 2020. Jeg var så heldig å kunne gå rett ut i jobb hos Biri Dyreklinikk og er veldig fornøyd med at jeg får fortsette der framover. I tillegg til smådyrklubben på Biri, så kjører vi stordyrpraksis i Snertingdal og Biri. Det å kunne komme «hemmat» og jobbe i bygda er ekstra artig.

Det jeg liker veldig godt med jobben er at dagene er så varierte og at man treffer mye forskjellige folk i løpet av ei uke. En dag kan inneholde alt fra ørebetennelser og vaksinerings på klinikken, til jurbetennelser og fødselshjelp ute på gårdene. Som dekk sikkert kan se for dekk, så er ikke alle dager like glamorøse, men jeg stortrives som veterinær og kunne ikke valgt et mer spennende yrke.

Ordfører og varaordfører som omreisende julenisser

I forbindelse med julebyåpning i hele Gjøvik ville Torvild Sveen og Anne Bjertnæs ut og møte folket, dog på en trygg måte. De dro på julebussturne, medbrakt ni nissehjelpere og nisseorkester, etter en nærmere definert kjørerute. Alle barn i barnehager og barneskoler var invitert til å møte opp, og det var godteposer til alle.

Ruta var satt opp slik at alle distrikter i kommunen skulle tilgodeses, med besøk i hver bydel, basert på skolekretsene. Følgende arenaer var valgt: Blomhaug/ Vardal ungdomsskole – Byggmakker Skattum/ Extra – CC Gjøvik – Biri Senter - Snertingdal skole.

Utdeling av godteposer ble gjennomført som «drive-through»: julebussen kjørte gjennom de valgte stedene og godteposene ble

delt ut til barna som sto oppstilt langs veikanten. Tiltaket var behørig skiltet på valgte arenaer, og trafikkvakter holdt orden på både tobente og «4-hjulete», slik at det hele foregikk i trygge former.

En honnør til ordfører og varaordfører! Slike initiativ er ekstra hyggelige i slike koronatider, hvor mye er stengt ned – og forblir nedstengt over tid.

Nissehjelpere og nisseorkester forbereder julebussens ankomst ved Snertingdal ungdomsskole. Foto: Elise Klette

Juletanker fra Åse Irene Engen

JULA 2020- AVLYST

En har i det siste fått høre denne påstanden: Jula kan bli avlyst hvis ikke Hr. Covid 19 kan stoppes. Til og med vår statsminister har sagt det. Jeg er enig i at dette blir en annerledes jul. Vi må høre på våre helsemyndigheter skal en ha en sjanse til å stoppe denne pandemien som hersker over hele verden. Derfor blir det ikke julebord, store juleselskaper, juletreffester, julekonserter ol. Det blir å holde avstand, ikke klemme, ikke håndhilse. For mange vil dette bety ensomhet og isolasjon med alt dette fører med seg. Da er det viktig at vi som kan, kanskje tar en telefon til de vi vet er mye alene, kjøper en blomst, baker en kake. Det er ikke så mye som skal til for å bringe lys inn i hverdagen.

La oss gi så det monner i Frelsesarmeens julegrøte, til bymisjonen og alle som prøver og hjelpe de som virkelig har det ille nå: De som bor på gata, rusavhengige, ar-

beidsløse, kort sagt alle som sliter livet av seg for å holde hodet over vannet.

Men julen er ikke AVLYST! For julens budskap gjelder også i 2020, For det står i Jesaja 9,6: *Et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skuldre. Han har fått navnet Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.*

La oss glede oss over jula også i år selv med alle begrensningene som ligger over oss. **DET BLIR BRA!**

Ønsker dere alle en God jul med et vers fra Bjørn Eidsvågs julesalme:

I det stille, til de små, bringer Jesus håp og fred.

Og han kommer da som nå, fra sin himmel til oss ned.

Julenatt med lys og glede minner oss om Gud som kom.

Evig er han her tilstede, nå står grav og krybbe tom.

Min salme

Ikke en spurv til jorden er en salme som jeg er glad i og som har betydd mye for meg. Den ble sunget i begravelsen til flere av mine nære slektninger som brått gikk bort. Den står på nr. 324 i Norsk salmebok. Teksten er skrevet av Ingeborg Prytz Fougner i 1948 og melodien skrev Sigurd Lunde i 1973. Jeg sender stafettspinnen videre til Ole Jakob Rustad.

Med hilsen Kjell Skundberg

*1. Ikke en spurv til jorden
Uten at Gud det med
Ikke en sjel mot døden
Uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet,
Ikke en tåre falt
Uten at Gud vet om det,
Han som er over alt.*

*2. Tro det når stormen herjer
Bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter
Over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet
Midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
Du med en smerte går.*

*3. Tro det når noe brister
Uten vokse frem.
Tro det når noen mister
Det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
Uten reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.*

Spelejenta i Seegård kirke 13 november - 20

Tekst og foto: Turid Skundberg

Det Norske Fossekompaniet hadde planlagt flere forestillinger i Prestgar`n, men smittesituasjonen gjorde at de i første omgang flyttet forestillingen til kirka. Da strengere smittevernråd trådte i kraft valgte de å avlyse oppsatt program, men gjennomførte premieren med et begrenset antall publikum, spesielt inviterte. Det er lagt ned mye arbeid med forestillingen. Aktørene bodde i Præstgar`n gjennom uka, og øvde i kirka på dagtid.

Spelejenta- etter boka til Jon Fosse, handler om jenta som «ser» mer enn de fleste. Hun «ser» at faren er i nød på havet, og med fela under armen drar hun i vei for å finne, og hjelpe han. Under reisen ble det mye spenning og mystikk, men med hjelp av fela og musikken reiste hun over land og strand, natt og dag for å hjelpe pappa`n sin.

I framførelsen møtte vi Tyrone Douglas, far og Maja Sørbø som Spelejenta.

Regi ved Givlia Hellesdatter Roi, senograf var Julie Narum, musikken ved Astrid Garmo. Produsenten er Maud Monceyron Jonassen, som sammen med Andreas Koschinski Kvisgaard utgjør «Det Norske Fossekompaniet». De beskriver seg som et teaterkompani dedikert til Jon Fosses dramatik. De har hjemmesene i Prestgar`n i Snertingdal. Deres mål er 1-2 teateroppsettinger i året som skal framføres på hjemmesenen, før stykket reiser ut på norgesturne.

Forestillingen ble filmet, for å kunne brukes videre, eks. i den kulturelle skolesekken. De lover å komme tilbake med sin forestilling når smittesituasjonen i landet tillater det. For oss som fikk være tilstede ble det en spesiell og flott opplevelse.

De hellige tre konger – De tre vise menn

Tekst: Elisabeth Kruse

I julesangen «Et barn er født i Betlehem», står det i et vers: «av Saba kom de konger tre, gull, røkels, myrra ofret de». En julesang vi ofte sang. Jeg hadde også hørt om de tre vise menn. I min barndom gikk det litt surr i dette...

I Bibelen, i Matheus 2, 1-12 blir det fortalt at da Jesus ble født i Betlehem, kom det noen vise menn fra Østen og spurte: «Hvor er den jødenes konge som nettopp er født? For vi har sett hans stjerne i østen, og er kommet for å hylle ham» (Matt. 2,2). Herskeren på den tiden, kong Herodes, ble urolig over dette. Han ba dem om å finne Jesus og melde tilbake til ham hvor barnet var. Herodes planla jo å drepe Jesus.

De vise mennene fulgte stjernen, som førte dem til Betlehem. Der fant de Maria, Jesu mor, hennes mann Josef og Jesus som lå i krybben. De knelte foran ham og ga ham tre gaver: gull, røkelse og myrra. En drøm advarte dem mot å fortelle Herodes noen ting, så de dro hjem uten å fortelle ham hvor barnet var.

Denne historien står ikke omtalt hverken hos evangelistene Markus, Johannes eller Lukas. Det står i Bibelen at det var noen vismenn, ikke at det var tre, men på grunn av at tre gaver ble gitt, gull, røkelse og myrra, har ettertiden tolket det som om det var tre vismenn.

Kirkefedrene hadde diskusjoner om dette. En kirkefader mente de måtte være «nesten konger», for i Salmenes bok står det (Salme 72.10): «Fra Tarsis og de fjerne øyer sender kongene han gaver, kongene av Saba og Seba svarer skatt».

Profeten Jesaja hadde en lignende spådom: «Konger fra sydlige land Midjan, Efa og Saba skal komme. Gull og røkelse fører de med seg. Med glede forkynner de Herrens pris» (Jes 60, 3-6).

Hvor i øst de kom i fra har kirkehistorien hatt ulike tolkninger på. Men de tre vismennene var de første ikke-jødene som tilba Jesus. Innen kirkekunsten ble motivet med de tre hellige konger som tilber Jesus-barnet veldig populært.

Allerede på 100-tallet skal et slik motiv ha blitt malt inn på veggen i en katakombe.

På 500-tallet fikk de tre vismennene navn; Baltasar, Kasper og Melkior her i Vesten. På en mosaikk i en kirke i Ravenna i Nord-Italia, som ble bygd rundt 560, er de tre navnene risset inn. I andre land og kulturer kunne navnene variere.

Kirkehistorien har mange historier og legender knyttet både til navnene og symbolikken i gavene som ble gitt. Legenden forteller at de hellige tre konger senere ble døpt i Persia av den hellige apostelen Thomas og viet til biskoper. De skulle ha feiret julen sammen i år 54 og dødd like etter.

Deres relikvier skal ha blitt funnet, og det er mange historier om hvor de ble ført rundt i Europa i århundrer. Milano og Köln står sentralt i denne historien gjennom ulike kriger. I mange århundrer har de hellige tre konger vært skytshelgen for byen Köln. Det var først ved den endelige overføringen av de hellige tre kongers relikvier til Köln at det vokste fram en Helligtrekongersfest og julespill. Noen steder i Norge ble det også tradisjoner med opptog og fest den 6. januar.

De tre vise menns minnedag er 6. januar. Dagen var også avmerket på den gamle primstaven symbolisert med tre menn.

I dag feires 6. januar som de hellige tre kongers dag både i den protestantiske og katolske kirke. Det er 13. dag jul.

Et symbol som er knyttet til denne dagen er de hellige tre kongers lys. Vi avslutter med et dikt av J. Krohn:

Hellige tre konger

*Se, nu er nok julen snart forbi
det er hellige tre kongers kveld.
Da slutter den glade jul, men vi
er glad for den kom likevel.
Tre lys er tent, vi synger en sang
for kongene, de som brakte
Jesusbarnet en julepresang,
vi vet det, for far har sagt det.
Her sitter vi ved et lite bord
og ser på at lysene brenner,
når de slukner da sier mor
at da er det julen ender.*

Lyrikk-hjørnet

Tekst: Elisabeth Kruse

Førjulstid kan på mange måter være varm og koselig; med sosialt fellesskap. Men førjulstid kan også være preget av savn, lengsel og ensomhet.

Mange juledikt kan være glade og stemningsfulle, men diktene kan også være mer moll-stemte. Et slik dikt er **Hans Olav Mørk** sitt:

En annerledes julesang

*Jeg har hørt folk si
at det er godt å feire jul
med venner og familie,
og «Engler daler ned i skjul».
Men jeg har også sett
at julefred kan føles tøft
for den som er alene,
og den som lever livet røft.*

*Gå og tenn en juleglede,
ha et lite lys å gi,
for det finnes mer enn nok av mørke
i ei juletid.*

*Det er tent en juleglede,
det er tent et lys på jord,
og det er fellesskap vi trenger,
mer enn store ord.*

*Gå og tenn en juleglede,
her har alle sitt å gi.
Vi tenner lyset for hverandre
i ei mørketid.*

Ord til ettertanke i en corona-tid.

Kari Bremnes har en vakker tekst om ulike opplevelser av en førjulstid i «Desemberbarn».

Desemberbarn

*Æ står og ser etter lys
æ står ved vinduet om morran
æ huske mora mi sto også sånn
og sa ho synes desember va så tung.*

*Æ syns desember va lett
æ syns desember va ei lampe*

*Æ gikk i skjæret fra en gyllen skjerm
og gledde mæ urimelig te jul*

*Desemberbarn æ leite etter dæ
E du tatt av våren som de andre
Skal æ ikkje juble når det sner
Skal æ ikkje rope på dæ mer*

*Det står ei stjerne i nord
det kan umulig vær den samme
som den vi hadde over huset da
æ gledde mæ urimelig te jul.*

Det er kanskje slik at opplevelsene og julen endrer seg med årene. Kanskje er det som **Alf Prøysen** sier i «Romjulsdrøm»:

*En skulle vøri fire år i romjul'n
da julelysa brente dagen lang
da væla var et hus med fire vegger
og saligheta var et bessmorsfang.*

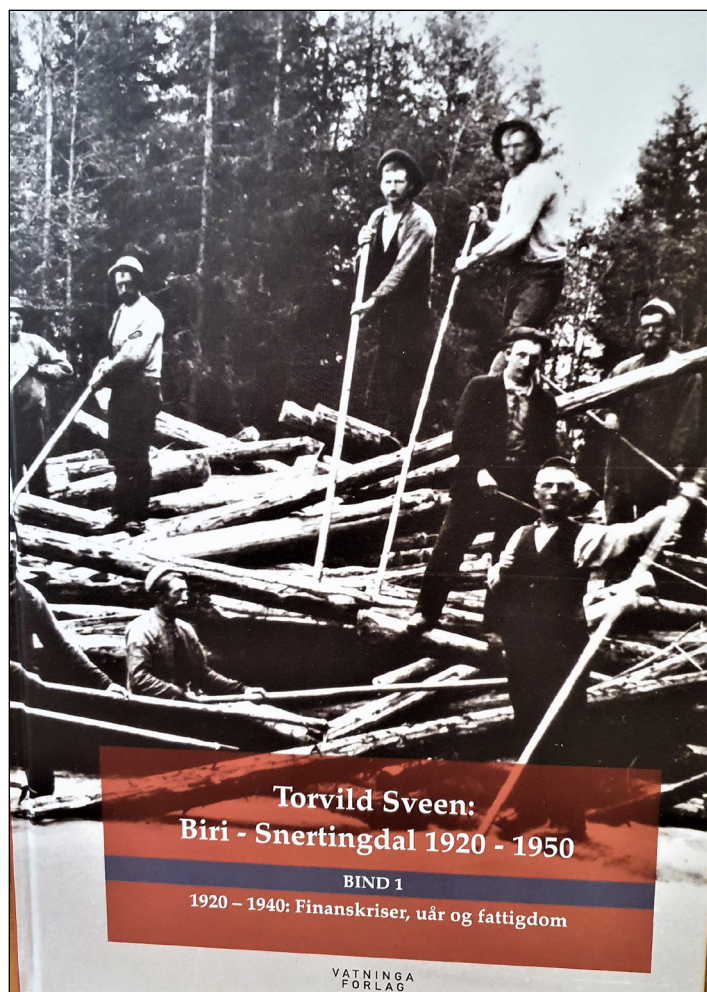
Barndommens jul står ofte i et eget lys. I år er det julen 2020 der verden er full av corona-virus og håpet er en vaksine. Viktigere enn noen sinne er det at vi tenner et lys både for oss selv og andre. Ta med et svenskt juledikt av Niklas Strömstedt og Lasse Lindbom inn i julen og førjulstiden.

*Tänd et ljus och låt det brinna,
låt aldrig hoppet försvinna,
det er mörkt nu,
men det blir ljusare igjen.
Tänd et ljus for alt du tror på,
för den här planeten vi bor på.
Tänd et ljus for jordens barn.*

*Jag såg en stjärna falla,
det var natt när alla sov.
Jag tror jag önskade då
att du var nära.
För en minutt sen brann den en sekund,
sen försvann den; var
det bara jag som såg?
På radioen sjöng dom
om fred på jorden,
jag ville tro dom slitna orden.*

Årets julegavetips

Biri – Snertingdal 1920 – 1950

Torvild Sveen er svært interessert i lokallhistorie og har i høst gitt ut 1. bind om Biri og Snertingdal. I forordet skriver han:

Det er i år 80 år siden 2. verdenskrig rammet Norge, Biri og Snertingdal. I den forbindelse har jeg forsøkt å sette sammen et bilde av hvordan forholdene i de to bygdene var. Selv om krigen først kom i 1940, hadde opptakten til krigen satt sitt preg på bygdene i årene forut, både lokalt og nasjonalt.

Biri og Snertingdal hadde vært skadelidende av dramatisk stor arbeidsledighet, kommunene hadde gått konkurs og den viktigste næringen i bygdene, jordbruket, var tynget av gjeld. Det øvrige næringsliv stod på stedet hvil.

Denne beretningen starter tilbake til 1910-tallet, men konsentrerer seg først og fremst om tiden fra 1920 og følger opptakten til krigsårene, krigsårene og etterspillet fram til 1950. Denne første boken tar for seg årene fra 1920 og fram til krigsåret 1940.

Svært mange biringer og snertingdøler deltok aktivt i kampene på Norsk side da krigen brøt ut. Men flere av dem gikk inn i Nasjonal samling for å påvirke gjennom det som den gang var den eneste lovlige organisasjon. De som ble dømt, har fått sin dom. Jeg har ingen grunn til å dømme for andre gang, det finnes mange årsaker til at folk tok de valg de gjorde.

Jeg vil gjerne få lov til å rette en takk til de som har bistått meg i dette arbeidet, som velvillig har lånt ut arkivmateriale og andre funn som jeg har kommet over i de siste årene. Dette manuset er på mange måter «arkivmaterialets tale».

Arkivene våre er en unik kilde til kunnskap. Jeg vil få takke en enestående gjeng medarbeidere ved Statsarkivet på Hamar, Fylkesarkivet i Oppland på Lillehammer, Mjøsmuseets arkiv på Eiktunet ved Gjøvik og Riksarkivets Lars Thingsrud. Alle sammen – ingen nevnt, ingen glemt – har bidratt til å få fram protokoller, bilder og aviser fram i lyset, slik at jeg kan få skrive om historien.

Jeg vil få takke Arne Julsrud Berg for inspirasjon til å fortsette å skrive da jeg sjøl var i tvil.

Bildene er hovedsakelig fra private samlinger, en del er hentet fra www.digitalmuseum.no sine rikholdige arkiver. Noen bilder er utlånt fra Biristrand historiegilde og Mjøsmuseet. Takk til Hans Tomter for hjelp med bokens portretter og Maja Landgraff som har lest korrektur.

Men først og fremst har denne reisen inn i Biri og Snertingdals historie ført meg fram til mange gode samtaler med folk som var vitner og som husker det som skjedde – eller de har bilder som kan fortelle noe om historiens gang.

Til slutt har Tore Feeiring bistått meg med utforming og ferdigstilling av boken – en hjertelig takk for arbeid og vennskap!

Dette manuset har vært under utarbeidelse helt fram til trykking, og alle feil som her eventuelt måtte stå, er fullt og helt mine egne.

En solid takk helt til slutt til min Ingrid som holder ut med meg og min historieinteresse.

Bedehuset Emmaus – nå Tradisjon Tro- snekkerverksted

Tekst og foto: Turid Skundberg

Emmaus ble lagt ned som bedehus i 2007. Tidligere ble det eid av Skogheim Normisjon og Skogheim Kristelige Ungdomslag, med et bedehusstyre sammensatt med 2 fra hver av foreningene. Med årene ble aktiviteten i foreningene laber, og det ble dyrt å drifte huset. Med strøm og forsikring var de årlige utgiftene ca. kr 10000. Det ble etterlyst ideer til økt bruk av huset, men med liten respons. Det ble derfor vedtatt solgt, og grunneier på Snartum kjøpte huset.

Når vi kjører forbi ser vi at det foregår aktiviteter i og utenfor huset. Jeg tar en prat med Stig Morten Solbakken som eier huset i dag, og han forteller og viser rundt.

Han forteller om firmaet han driver «Tradisjon Tro». Her er det gjenbruk og tradisjon som står i fokus. Etter at huset ble lagt ned som bedehus ble det, i følge statuttene, tilbakeført til gården Snartum. Stig Morten leide huset i ca. 5 år av Even Gillerhaugen, før han fikk kjøpt plassen med 1 mål tomt i 2015.

Huset fungerer i dag som verksted for tradisjonshåndverkere. Alt reparasjonsarbeid de driver foregår i stor grad på Emmaus. De bruker plassen ute og inne. Hele laftehus har de tatt dit for restaurering. I fjor kunne vi se et særegent bygg stå der. Det var kahytten- «røkesalongen for damer» fra Dampskipet Harald Hårfager, som gikk på Randsfjorden i 1903, som var inne for restaurering. Den står nå på Odneshotell i sin opprinnelige form.

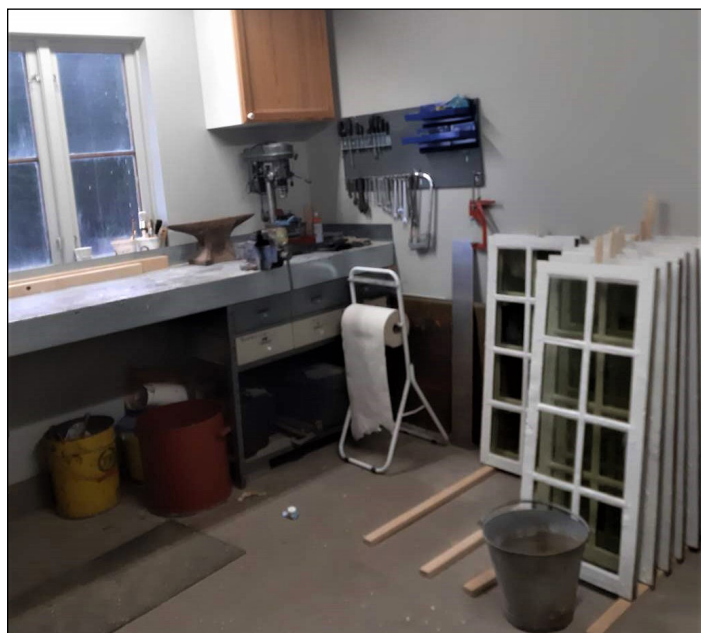
Inne i veslesalen er det verksted hvor det sages og høvles. På kjøkkenet er det malerverksted, mens storsalen fungerer som lager for brukte dører og vinduer. Oppe i 2. etg. er det planer om å etablere et bygningsdelelager og et kontor.

Emmaus er arbeidsplass for 2-3 personer som har nok å henge fingrene i. De har noen oppdrag med å skaffe/restaurere deler i det offentlige, men i hovedsak er oppdragsgiverne private, og da særlig landbrukseiendommer. Her er det levd liv og kulturhistorie som ivaretas. Drivkraften for kara er å ta vare på historien og videreføre den til kommende generasjoner.

De har oppdrag i Gjøvik, Land og Toten, men i det senere har de også fått innpass i det utvidede Innlandet fylke, tidligere Hedmark. For tiden pågår arbeid med å restaurere svalgangen på bruket Doknes på Stavsjø, et hus fra 1700-tallet, som skal ivaretas av nye eiere. Historien forteller at Simen som bodde der brukte å sitte på svalgangen og spille fele når folk gikk forbi på vegen som gikk rett nedenfor huset.

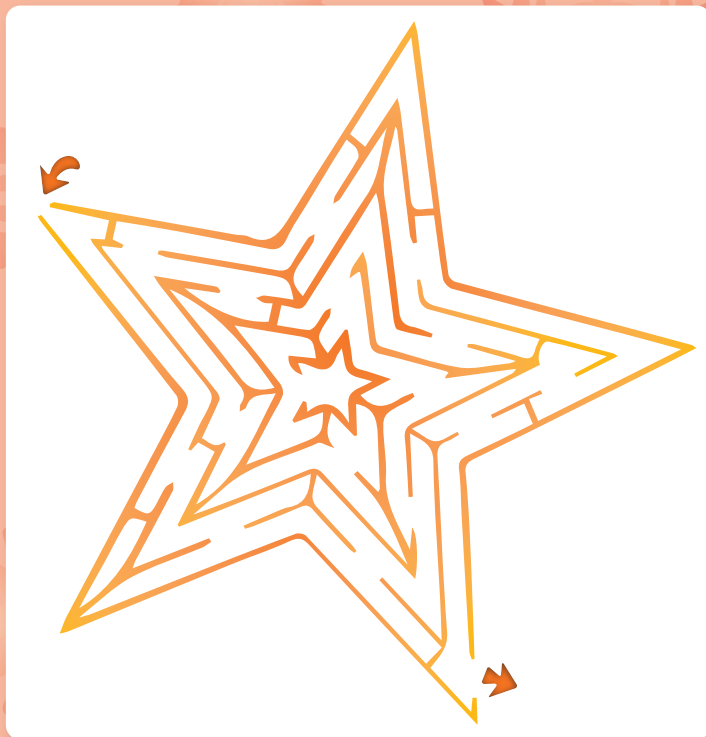
Stig Morten forteller at de er bevisst på å bruke lokalt kvalitetsmateriale, så Torpa sag og Gotterud sag leverer, evt. kan de også hugge laftetømmer lokalt. Han samarbeider med broren Geir Henning, som også er tradisjonshandverker. De utfører alt av restaureringsarbeidet, som lafting, muring og bygningsarbeid. Alt av gamle beslag og deler blir tatt godt vare på og kommer til nytte senere.

Han forteller at de er veldig glad i huset og at det fungerer som en fin arbeidsplass, en høyt verdsatt bygning for deres formål.

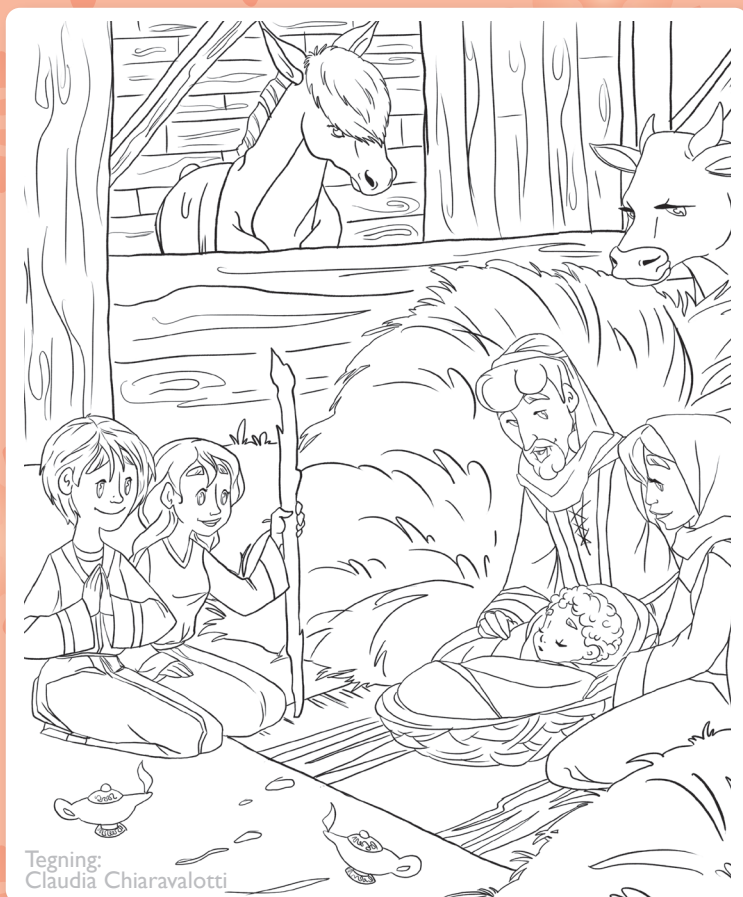
Finn stjerneveien!

Finner du veien gjennom stjernelabyrinten?

Fargelegg

Jesus, Guds egen sønn, ble født i en stall i Betlehem.

Tegning:
Claudia Chiaravalotti

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Engler fortalte gjeterne at Frelseren var født. Gjeterne løp inn til Betlehem for å se ham. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Gi barnebladet
BARNAS til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

Bestill
abonnement

på sondagsskolen.no
eller **22 08 71 00**

VITSER

Ole var ikke verdens smarteste pilot. Han fløy inn mot Gardermoen og fikk melding fra kontrolltårnet:
– Oppgi høyde og posisjon!
– Jeg er 178 centimeter høy og sitter helt fremst i flyet, svarte piloten.

I Molboland er det veldig strenge trafikklover når det gjelder sikkerhetsbeltet:
Første gang du blir tatt uten å ha på deg beltet, får du 1000 kroner i bot. Andre gang får du 2000 kroner i bot. Tredje gang blir sikkerhetsbeltet inndratt.

Julebakst-tradisjon

Tekst Elisabeth Kruse

Duften av nystekte småkaker som brer seg utover kjøkkenet i desember er et tegn på at julen nærmer seg. Alle har vel sine tradisjoner og favoritter blant de små tørre kaker...:

Smultringer, goro, hjortetakk, fattigmann, serinakaker, sirupsnipper, berlinerkranser, terteringer, strull, krumkaker, nøttekaker, mandelkaker, bordstabelbakels, rosettbakkels, eckenfördekaker, sandkaker, fingerkjeks, mormonsen, brune pinner, kokosmakroner, havremakroner, peppernøtter, sandnøtter, smørkranser, kransekake og julekake.

Det er sikkert mange flere!

I salige Henriette Schönberg Erken og Hanna Winsnes sine gamle kokebøker ser vi at de fleste småkakeoppskriftene er gamle og har blitt bakt i årtider. Kanskje var boksene med sju eller tolv slag enda mer vanlig før i tiden. Det som virkelig fortsatt bakes i dag er nok pepperkaker og pepperkakehus. Det er bakedager både på skole, barnehage og i hjemmene.

Jeg hadde nok noen år der jeg bakte «ut og inn kaker» som ingen egentlig var så begeistret for, men ble bakt fordi det var tradisjon og bestemor hadde bakt det.

Men det som virkelig var julekaken over alle i min barndom; var «gotttekællane» fra Baker Larsen på Greåker.

Disse hvite kakemennene dekorert med rød konditorfarge. Det var jul! Myke og gode var de! Jeg kjøpte «gotttekællar» hos Baker Larsen helt til jeg var nærmere 60 år. Da ble bakeriet nedlagt. De jeg får kjøpt andre steder er ikke de samme – tørre og harde.

Det er fortsatt koselig å bake kaker før jul, men nå baker jeg bare de som blir spist og ikke de som ender som fuglemat på nyåret. Men ha gode bakstedager og ta med noen småkakevers inn i julebaksten!

Familiens sju sorter

Fru Sirupsnipp kjente en duft av fin konjakk der hun satt mandelpyntet i sin lysebrune drakt. Dunsten kom fra den runde herr Hjortetakk, som likte å ta seg en tår, hadde ryktet sagt.

På fatet, satt hennes yngste datter Goro og pratet som om tungen hennes sto i brann: «Jeg tenker nok at i julen blir det riktig moro, for da skal jeg danse med en ung Fattigmann».

Men faren herr Berlinerkrans, kremtet og sa, mens det blinket som stjerner i fintrøya hans «Ti stille nå barnet mitt, og vær ikke sta. Du skal gifte deg med fetter Mandelkrans».

Da sukket den sarte frøken Krumkake, og tenkte tilbake til da hun var ung. Da hun hadde funnet en Peppernøtt-make, men av familien veiet og funnet for tung.

Og mens kirkeklokkene ringte julen inn bød husfruen på kaker og en kaffekopp. «Om Goro fikk danse med Fattigmannen sin? Nei, det vet jeg ikke, for jeg var den første de spiste opp».

(Forfatter ukjent)

SNERTINGDAL TRIMSENTER

- gjør bygda sprekere!

Tren når du vil og hvor mye du vil for
Kun kr. 360,- pr. mnd.

Senteret er tilrettelagt
for bevegelsehemmede

Saltrening/egentrening/
treningsveiledning/ungdomstrening

Bevegelse, balanse, styrke,
kondisjon og glede

Gavekort og klippekort

trimsenteret@online.no
954 94 713

- Mer enn
bare blomster

Sentrum Blomster

Biri

Snertingdal

- * Blomster
- * Interiør
- * Garn
- * Klær

Biri
Birivegen 79
tlf: 611 85 232

Vi utfører alt av blomster-
binderi, til både sorg og glede!

Vi samarbeider med
Nettum begravelsesbyrå.

Snertingdal
Snertingdalsvegen 1726
tlf: 611 80 370

Snertingdal Fotklinikk

Rigmor Skaug
48446232

**MR MJØSEN
REGNSKAP**

Autorisert regnskapsførerselskap
Ditt lokale regnskapskontor!

Vi utfører alle regnskapstjenester
(Bokføring, fakturering, lønn,
årsoppgjør, konsulent tjenester mm)
for alle selskapsformer innen
Landbruk og annen næringsvirksomhet.

Andreas Ekern 971 16 275
Knut Røkke 456 13 176

post@mjoseregnskap.no

For mer informasjon:
www.mjoseregnskap.no

Kontoradresse fra jan 2019:
Fautvegen 11, 2836 BIRI

Odd Sveum`s salong

Tlf. 611 84387

**45 år med
saks og kam**

Landbruksregnskap - Eierskiftebistand - Forretningsregnskap

Aut. regnskapsfører

Erik Hasli

Hasligrenda 41, 2839 Øvre Snertingdal
Tlf.: 61 18 37 35 - Mobil: 928 02 630 e-post: erik@ehasli.no

**Bruk våre annonsører –
de støtter «På Kirkevangen»**

Bidra til lokale
arbeidsplasser og bosetning

Bruk VOKKS!

Tlf 61 11 27 00
www.vokks.no

STEIN BRATENG

REGNSKAPSKONTOR
Tlf. 611 84324 - 2838 Snertingdal

Norske Kvinners Sanitetsforening

Øvre-, Midtre- og Nedre Snertingdal Sanitetsforening
omtanke i nærmiljøet

**Snertingdal
Bilsenter A/S
Jafs Snertingdal**

Ole Erik Skonnord - Tlf. 990 00502

**Bygningsvern - kulturhistorie -
Ysteri - Kafé og osteutsalg**
Tlf. 90596405

**Snertingdal
Åpent 08-21 (20)
Tlf. 611 78655**

**Vi skreddersyr turer
etter kundens ønsker**

AS Snertingdal Auto

Se vår hjemmeside www.snertingdal-auto.no
Kontakt oss på: tur@snertingdal-auto.no eller telefon 61 18 43 35

STEINSRUDFJØSET

Særegent lokale for alle typer arrangementer
kontakt meg på mob; 47 82 42 96, eller finn.brobakken@hotmail.com
se oss på facebook: [steinsrudfjoeset](https://www.facebook.com/steinsrudfjoeset)
Adresse Øverrovegen 421, Snertingdal

Bakke El-installasjon AS
Aut. Elektroinstallatør - Gjøvik

EL-PROFFEN

Tlf. 611 38750

Avd. Snertingdal:

Roger Engen - 977 68950 og Steffan Stanes - 990 20530

Slekters gang

Døpte

Elvira Pettersen (18.10.20)
Gustav Pettersen (18.10.20)
Asbjørn Sætra Pedersen (08.11.20)

Gravferd

Liv Norunn Engen (23.10.20)
Edel Josefine Nordengen (12.11.20)
Anne Beate Kristenstuen (13.11.20)
Rolf Øverstad (17.11.20)
Ruth Bakke (19.11.20)
Grethe Karin Neråsen (3.12.20)

Mjøsa
BEGRAVELSESBYRÅ
TLF: 61 18 31 03

Utfører alle tjenester
ved dødsfall, begravelse
og kremasjon i
hele distriktet.

Snertingdal

Hjemmebesøk, blomster
og salg av gravminner.

Prisgunstig

Vakt hele døgnet:
61 18 31 03

Bekkelund

JKANLEGG AS
JARLE AABLUND · KENNETH ØKAUG
TLF. 982 14 545 - 980 42 527

**GRAVING
MASSETRANSPORT**
Fra Gravåsen grustak leverer vi
grus, bærelagsmasse, matjord m.m.

2880 Nord Torpa
Tlf. 920 91173
Spesialsagbruk
Villmarkspanel
Laftetømmer
Takåser + mye mer.....

Kjøp norsk!

**Snertingdal
Bondelag**

2838 Snertingdal
Tlf. 61 18 43 86

Tlf. 61 18 45 45
Snertingdalsveien 1672, 2838 Snertingdal

*Bjørn Åslund
Transport*

Snertingdal
Tlf. 611 84536 Mobil 416 79 780

Land Trykkeri as

Du finner oss på landtrykkeri.no
- få det trykt i Land du også!

Stine Renate Brobakken
466 14 706

**mjos
elektro**

Tlf. 61 18 00 80

Trondhjemsveien 10, 2821 Gjøvik · Fax: 61 18 01 00
mobiltlf: 95 83 35 15 · døgnvakt: 95 18 00 80
www.mjoselektro.no

For oss er de små
oppdragene like
interessante som
de store.

Vi utfører alle typer service- og
installasjonsarbeid i boliger,
kontorer, forretninger, industri
og landbruk.

registrert elinstallatør

Bademiljø

**Hagen's
Rørservice as**

Storgaten 53, 2870 Dokka
Telefon 61 11 10 69 Fax 61 11 21 69
Mobil 41 45 99 41

Malermestrene

INDRE ØSTLAND AS

Malerarbeid Gulvlegging
Våtrom Gulvavretting

Geir Bergli 913 95 850
www.malermestrene.no

Snertingdal Menighet - litt ditt!
Garantert utbytte: Les Johannes
kap. 1, v. 12 i Bibelen

Over 70 år i Gjøvik

Hjemmebesøk
Blomsterbinderi
Gravmonumenter

DØGNVAKT 611 50 580

Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik - www.begravelsesbyraet.no

Trostrud

Mekonomen
Bilverksted

Kokslie Maskinservice
Sentralbord 611 77605
Mobil 930 40123
h.einar@online.no
2838 Snertingdal
www.mekonomen.no

NÅR TIDEN STOPPER OPP
BLIR ØYEBLIKK TIL MINNER

Nettum

- BEGRAVELSESBYRÅ -

ØISTEIN NETTUM
SYNNØVE RUSTAD

T • 61 18 69 40

• Hele døgnet

www.nettum.no

snertingdal.no

Et nettsted for snertingdøler
og andre folk!

Kasenberg Thaimat

Snertingdalsv. 1726
Torsd.-sønd. kl. 14.- 19.
Tlf. 915 80557

☎ 41 57 15 85

Andaktstelefon
38 09 17 00
Tjenesten er gratis

Kirkekalender

DESEMBER

24. desember – Julaften

Luk 2,1-20

Nykirke kirke kl. 1430 –
Julaftensgudstjeneste
Takkoffer til Kirkens Nødhjelp
Prest: Dag Buhaug

24. desember – Julaften

Luk 2,1-20

Seegård kirke kl. 1600 –
Julaftensgudstjeneste
Takkoffer til Kirkens Nødhjelp
Prest: Dag Buhaug

25. desember – Juledag

Joh 1,1-14

Seegård kirke kl. 1100 –
Høytidsgudstjeneste
Takkoffer til menighetens
trosopplæringsarbeid
Prest: Dag Buhaug

JANUAR

3. januar – Kristi åpenbaringsdag

Luk 2,40-52

Seegård kirke kl. 1600 –
Hellig Tre Kongers fest
Takkoffer
Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

10. januar – 2. søndag i åpenbaringstiden

Mark 1, 3-11

Nykirke kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

17. januar – 3. søndag i åpenbaringstiden

Joh 4, 4-26

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Presentasjon av årets konfirmanter
Takkoffer
Prest:

31. januar – Såmannssøndagen

Mark 4, 26-34

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

FEBRUAR

7. februar – Kristi forklarelsedag

Mark 9,2-13

Nykirke kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

14. februar – Fastelavnssøndag

Joh 12, 20-33

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

21. februar – 1. søndag i fastetiden

Matt 16,21-23

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

MARS

7. mars – 3. søndag i fastetiden

Mark 9,17-29

Skihytta kl. 1200 – Sportsgudstjeneste
Takkoffer
Prest:

14. mars – 4. søndag i fastetiden

Joh 3,11-16

Nykirke kirke kl. 1700 –
Tårnagentgudstjeneste
Takkoffer
Prest:

21. mars – Maria Budskapsdag

Luk 1,46-55

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

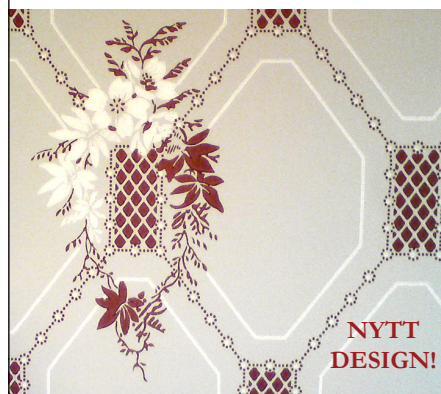
28. mars – Palmesøndag

Matt 26, 6-13

Seegård kirke kl. 1200 – Høymesse
Takkoffer
Prest:

- Det står i...
Oppland

Frist for stoff
til neste nummer er
mandag 1. mars 2021

Kulturarv på rull!

Kolleksjonen har tapet fra 1780 til 1945.

14 design, i tillegg
23 ulike fargekombinasjoner.

Nytt design: «LILLESAND»

Planlegger alle typer interiør
Interiør butikk/ Egen systue

TSH Interiør Design
v/ Torill Sogn Haug Interiør arkitekt MIAF

TSH
Interiør Design

www.tsh-interior.no
e-post torill@tsh-interior.no
mob 905 96 405 tlf/fax 61 11 95 99
Storgt. 58 2870 Dokka